

NJË MOT I VJETËR / UN TEMPO ANTICO

FJALË / TESTO: MARIA ANTONIETTA MARCOVICCHIO

MUZIKË / MUSICA: ANGELA DE ROSIS

ARRANXHIME MUZIKORE / ARRANGIAMENTI MUSICALI: F.LLI SCARAVAGLIONE

KËNDON / CANTA: MARIA ANTONIETTA MARCOVICCHIO

**Mbullinj sytë e ca here mendonj
një mot i vjetër që vete kërkonj
te një përralëz e bukur që mëma rrëfien
e ku pa udhë u vete birem pjot me mall!!!**

**E më dezet mbrënda një ethe si zjarr
kur ka dritsora më hapet si një lule
një gjitoni pjot trëndafile
e ëndërra t'ëmbëla që më dezen si ar!**

**E tillarjete pjot me kullure
llunxole të ndëjtura e gurë
ku i lodhët ulej një kriatur
grua të bukura e andonjë burrë
Një dhe pjot gaze me fantazi
sprënxa të nëmura Zonja Shën Mëri
e një qiell e kaltër që më nëng pe
që sill ndër zëmër paq e hare.**

**Sot hapënj sytë e vete e shoh
një dhe i ri që nëng dua të rronj
më ca kullure të zbardhura
e gjindjat që pënxarnjen vetëm për ata!!!**

**Moti i vjetër nëng ish vet mot
ma një mall që dezej mbrënda te sytë
e të jip nga dita më e mirën dritë
ti ishe lule, lulja më e bukur oj nga ditë!!!**

**E gaze të shprishura ndë vinele
ka hjeza e qëlluar një maçarele
e pjeq pa vjeçe e pjot fuqi
nganonjën motin me fantazi
Sa jetë që dil ka ata duar
tue shurbier e tue qanduar
një mot i vjetër që puru se shkoi
u e kam te zëmra e maj më ndërroi!!!**

Chiudo gli occhi e alcune volte ricordo
un tempo antico che va a cercare
in una bella favola che mamma racconta
e dove senza strada mi perdo pieno di
sentimento

E mi si accende dentro una febbre come il
fuoco
quando dalla finestra mi si apre come un fiore
un vicinato pieno di rose
e sogni dolci che mi si accendono come oro

E il telaio pieno di colori
lenzuola stese e pietre
dove stanco si siede un bambino
donne belle e qualche uomo
un mondo pieno di risa con fantasia
dovere speranze Madonna mia
e un cielo celeste che non ho visto più
che porta nel cuore pace e gioia

Oggi apro gli occhi e vedo
un mondo nuovo dove non voglio vivere
con colori sbiaditi
e gente che pensa solo a se stessa

Il vecchio tempo non è solo tempo
ma un sentimento che mi si accende negli occhi
e dà ogni giorno la migliore delle luci
tu eri un fiore, il fiore più bello ogni giorno

Le risate risuonano nei vicoli
all'ombra dorme un gattino
vecchi senza età e pieni di vita
ingannano il tempo con fantasia
Quanta vita si sprigionava da quelle mani
lavorando e piantando
un tempo antico che pure se passato
ce l'ho nel cuore e mai mi ha cambiato